

Грабо.

Да ми приказва съ такава безстыдност!

Кольо, Грабо.

Моля ви ся, господарю, опростете...

Славо.

Не ся срамувате въ тѣз' години...

Кольо, Славо.

Недѣйте така, господине, баща ви е той!

Грабо.

Остави мя! Кучето недньо!

Кольо, Грабо.

Недѣйте така, моля ви, чадо ви е. Да съмь азъ, *нейса!*...

Грабо.

Ще тя туря съдїя на таз' работа, Кольо, за да видишь кой има право.

Кольо.

Твърдѣ добръ! (*Славо*) Пооттеглетеся малко.

Грабо.

Обычамъ една дѣвойка, съ която искамъ да ся ожена; а распустижтыйтъ ми сынъ има и той безстыдността да я обыча заедно съ мене, и да иска да я земе той, а не азъ.

Кольо.

А! криво има.

Грабо.

Чуль ли си ты нѣщо по ужасно? Сынъ да иска да е съперникъ на баща си по